

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Marcovanu Ștefan, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Marcovanu Ștefan Ștefan, născut la 23 august 1982, originar și domiciliat în s. Chioselia, raionul Cantemir;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.04.2012–04.03.2013 (prima instanță)

2. 26.03.2013– 10.04.2013 (instanța de recurs)

3. 20.08.2013–06.11.2013 (instanța de recurs în anulare).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2013, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Marcovanu Ștefan a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare;

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani și 2 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Marcovanu Ștefan, la 29 mai 2011, aproximativ la orele 21:30 - 22:00, din intenții huliganice și de cauzare a vătămarilor corporale, prin participatie simplă cu Budeanu Ion, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă, deplasându-se cu automobilul de model BMW 3, cu n/î BE922RW, staționând la intersecția străzilor Calea Ieșilor și str. Ghidighici, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică însoțită de aplicarea violenței fizice, a scos un cuțit, pe care îl păstra în automobil și i-a aplicat cet. Burlacu Vladimir, câteva lovituri peste torace, prin ce i-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2029/D din 30.08.2011, vătămări

corporale grave, iar cet. Axenti Ghenadie i-a aplicat lovituri peste brațul stâng și corp, cauzându-i astfel plăgi tăiate, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii.

3. Sentința menționată a fost atacată cu recurs de către acuzatorul de stat, prin care s-a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Marcovanu Ștefan să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare; în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 6 ani închisoare; în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să i se stabilească pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, invocând motivul blîndeții pedepsei, și anume că la stabilirea pedepsei inculpatului Marcovanu Ș., instanța de fond s-a bazat doar pe faptul, că au fost stabilite numai circumstanțe atenuante (căința sinceră, comiterea infracțiunii pentru prima dată, recuperarea prejudiciului, prezența unui copil minor, unicul întreținător al familiei), ignorându-se gravitatea infracțiunilor, care se atribuie la categoria celor grave, prezența agravantelor - săvârșirea infracțiunii cu folosirea armei, prin aplicarea cuțitului de către inculpat asupra părții vătămate, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave manifestate prin cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate Burlacu Vladimir, cât și greșita reținere a circumstanței atenuante - comiterea infracțiunii pentru prima dată, aceasta nefiind prevăzută de către legea penală, întru-cât potrivit prevederilor art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, la stabilirea pedepsei, se consideră circumstanțe atenuante săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, însă în cazul dat inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 a fost admis recursul declarat, casată sentința, rejudecată cauză și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Marcovanu Ș. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1), art. 287 alin. (3) Cod penal, și condamnat, prin aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal la pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a invocat, că instanța de fond, neîntemeiat i-a aplicat pedeapsa inculpatului Marcovanu Ș. cu aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece chiar dacă în speță nu s-au reținut circumstanțe agravante, modul cum s-a acționat la comiterea celor două infracțiuni grave (folosirea armei - cuțitului) cât și consecințele survenite - cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate Burlacu Vladimir, permit concluzionarea că scopurile propuse de art. 61 alin. (2) Cod penal, vor fi atinse doar prin numirea unei pedepse privative de libertate inculpatului Marcovanu Ștefan, în caz contrar, suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite nu va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate la 20 iunie 2013 și 22 august 2013 cu recurs în anulare de către condamnatul Marcovanu Ștefan, prin care s-a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încetarea procesului penal pe capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar în baza art. 151 alin. (1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, invocându-se că în cadrul procesului penal a fost dus în eroare de către procuror, care l-a îndrumat să încheie acord de recunoaștere a vinovăției pe ambele capete de învinuire, pentru a i se stabili o pedeapsă nonprivativă de libertate, care reprezintă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, ce a afectat hotărârile atacate.

Deasemenea a menționat, că a fost atacat de către părțile vătămate și alte trei persoane, astfel fiind nevoit să se folosească de cuțit din motiv de apărare, recunoaște capătul de învinuire adus în baza art.151 alin. (1) Cod penal, însă nicidecum nu recunoaște capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece nu a avut intenții huliganice.

6. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.4 § 2 din Protocolul 7 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Hotărârile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile prevăzute de art.453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental, în cadrul procedurii precedente, a afectat hotărîrea atacată.

Coroborînd argumentele invocate în recurs, cu prevederile legale ale actelor internaționale și naționale, Colegiul penal menționează următoarele.

Recurentul invocă, ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente ce a afectat hotărârile atacate, constituie faptul că la semnarea acordului de recunoaștere a vinovăției a fost dus în eroare de către procuror, care l-a îndrumat să-l semneze, cu condiția că i se va stabili o pedeapsă nonprivativă de libertate, mai mult ca atît, condamnatul a recunoscut vinovăția doar pe capătul de învinuire adus în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu și pe capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Însă Colegiul penal menționează, că argumentele condamnatului nu pot fi reținute și vor fi respinse, ca neîntemeiate, din motiv că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate a fost pe deplin dovedită, el recunoscând-o, încheind cu procurorul și un acord de recunoaștere a vinovăției (Vol. II, f.d. 27), acesta fiind liber exprimat în prezența avocatului Zmeu Alexandru, mai mult ca atât, condamnatul Marcovanu Ș. a rugat instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției, încheiat între el și procuror, deoarece a recunoscut vina, fapt menționat în procesul verbal al ședinței de judecată în prima instanță (Vol. II, f.d. 37).

Totodată, argumentul recurentului, privind calificarea incorectă a acțiunilor sale nu are nici un temei legal din motiv, că odată ce condamnatul a semnat acordul de recunoaștere a vinovăției, acesta, conform art. 509 Cod de procedură penală, a acceptat *„încadrarea juridică a faptelor pentru care este condamnat”*, iar conform art. 506 alin.(3) pct.6) lit. d) Cod de procedură penală, el *„poate ataca sentința numai privitor la pedeapsa fixată și la încălcările procedurale”*.

Mai mult ca atât, acordul de recunoaștere a vinovăției din 05 decembrie 2012 (Vol. II, f.d. 27-29), a fost încheiat cu respectarea tuturor cerințelor legale, în prezența apărătorului ales de condamnat – avocatul Zmeu Alexandru și semnat atât de apărător, cât și de condamnatul Marcovanu Ș.

Însăși apărătorul prin declarația din 05 decembrie 2012 (Vol. II, f.d. 29), certifică respectarea procedurii la încheierea acordului.

Astfel, motivul invocat de recurent, că a fost dus în eroare de procuror la semnarea acordului de recunoaștere a vinovăției, este pur declarativ, neconfirmat prin probe, din care motiv nu poate fi acceptat.

Cît privește argumentul privind stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, la fel, este fără suport legal, deoarece instanța de apel, la stabilirea acesteia, a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei ca: recunoașterea vinei și încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, a comis pentru prima dată o infracțiune, a avut un comportament adecvat atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, a recuperat binevol prejudiciul cauzat părții vătămate, este căsătorit, are la întreținere și educație un copil minor, este și unicul întreținător al familiei; cât și cele agravante, deși în cauză nu au fost stabilite, modul cum a acționat la comiterea celor două infracțiuni grave (folosirea armei-cuțitul), consecințele survenite – cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate, Burlacu Vladimir, care conchid că corectarea și reeducarea condamnatului va fi posibilă, doar prin stabilirea unei pedepse reale cu închisoarea.

Astfel, hotărârile judecătorești atacate sînt legale și întemeiate, iar recursul condamnatului Marcovanu Ș. urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit

neîntemeiat, deoarece nu conține motive relevante, care ar duce la casarea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Marcovanu Ștefan, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui **Marcovanu Ștefan Ștefan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie